

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233721328/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Hvor de var dejlige paa „Ludvigsbakke“, sagde Ida.

— Ja.

Han gnavede stadig sin Selleri, mens han saá paa hende og sagde:

— Ida, De skulde altid være i gult.

— Hvorfor?

— Jo, sagde han sløvt.

Karl blev ved at gnave paa sin Selleri-Stængel, og pludselig tænkte han paa Mouriers. Han fortalte om dem og at de maaske vilde købe „Bakken“. Det er en Smørgrosserer fra Aarhus, sagde han. Han trak „Aa“et i den jyske „Hovedstad“ langt og foragteligt ud og sagde saa tilfredsstillet:

— Men saa kan man da faa Recks ud . . .

— Hvorfor?

— Jo, erklærede Karl med sin tørre Stemme: for det er no'et Pak.

— Ja, sagde Ida uvilkaarligt. Hun vidste ikke selv, hvorfor hun blev saa glad og at hendes Ansigt straaled.

— Og saa kan vi igen komme derover om Sommeren, sagde Karl. Skaal, Ida.

— Skaal, sagde Ida stadig med det samme Udtryk.

Og Karl, der havde sluppet Glasset og stak Hænderne i sine Lommer, sagde glad:

— Der kan dog være rart i Kongens København, hva'?

De talte gladere og ligesom hinanden nærmere. Ida talte om Olivia og Villaen og Jørgensens — det gjorde hun altid, naar hun var glad — men pludselig sagde hun:

— Uh ha, hvor han talte højt . . .

— Hvem?

— Han, Elskeren, sagde hun.

Karl lo:

— Ja, man maa jo høre ham.

Ida sad og saá ud for sig:

— Men alligevel, sagde hun sagtere.